

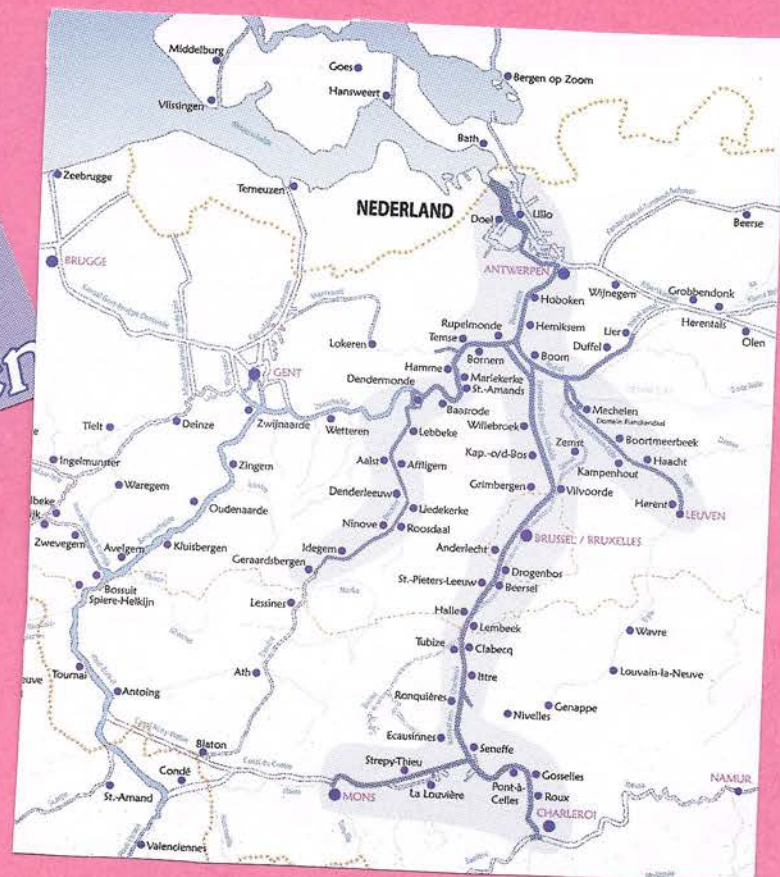
VERRASSINGSREIS

Onze keicoole, megabangelijke, niet te evenaren verrassingsreis gaat dit jaar door op zondag 12 september 2004 naar

Laat je eens zalig varen

Boottochten
op de Schelde,
de Dender en de
Brabantse kanalen

Hallo Fluitekruidjes,

Ik droom er al jaren van om eens een artikel te schrijven voor een echte gazet, en nu Patricia aan't stappen was ergens tussen Oostenrijk en Italië, kwam mijn grote kans.

Om 7.00 stipt werden we verwacht aan de sportschuur waar de bus al klaar stond en de eerste verrassing was voor ons dan ook dat we niet de laatste waren. Eerst zwaaiden we met z'n allen Jan en Mathias uit die met hunnen camion Brussel nog eens gingen bevrijden. Dan gingen we op weg richting londerzeel, naar wandelclub de Poolstappers voor het ontbijt en we lieten ons onmiddellijk inschrijven voor een 50km tocht. Na een sjat café en 2 pistolekes, ene me hesp en ene me keis, gingen we terug de bus op. Toen we via de A12, de ring voorbij reden, lieten we de kans op een reisje naar zee of de Ardennen links liggen.

We reden Brussel binnen langs de Japanse Toren, rond het koninklijke park, over de kakenbrug, naar Brussel plage. Er kwam bij iedereen een lichte paniek opsteken omdat niemand voorzien was van zijn strandoutfit. Gelukkig was het zand er weg en kwam onze gids er aan. Terwijl we nog even stonden te wachten, trakteerde onze buschauffeur ons op een goede borrel, maar het leek mij verstandiger om een fleske water te vragen. Het schijnt dat dit het beste voor een aspirientje te benuttigen.

Ondertussen zagen we een schip afkomen, die na een schone draai, ons aan boord liet. Eenmaal ingescheept dobberden we rustig op het water richting heimat en overal waar we passeerden wist wel iemand een verhaaltje. We zagen nu alles is van een andere kant zoals bv de ringweg in vilvoorde met een spleetje tussen de twee helften. Aan't sas in Kapelle kregen we het gevoel dat we zonken, maar gelukkig ging het water met ons mee, enzo vaarden we verder naar Willebroek op. Ondertussen kregen we een geweldig kou plake geserveerd als middagmaal.

Toen we terug aan dek stonden, lag de boot geblokkeerd voor de brug van Willebroek, monster van ijzer en staal want we moesten wachten om nen trein te laten passeren. We hadden het goed op onzen boot met de afwisseling van zon en wind. Nadat de brug open ging, vaarden wij verder om nog vele schone dingen te zien. In het sluis van Wintam gingen we met de lift naar beneden om op't schel te kunnen. Dat is wel ne grote plas water!

Op de schelde hielden we halt in Rupelmonde om de beentjes eens te strekken. We veranderden van gids en volgden Jeanneke want die wist hier nog een goed ijssalon zijn. Dus onder het goedkeurende oog van Mercator nuttigden we daar een geweldig coupeke crème.

Na een uurtje varen, legden we aan in Temse en daar stond Patrick met de bus te wachten om ons naar de volgende verrassing te brengen. Na even ingedommeld te zijn, kwamen we aan in Bazel, waar het juist kermis was. We waren daar natuurlijk niet gekomen om op de paardemolen te zitten maar om een kasteel te bezichtigen. We moesten wachten op onze gids, dus ging onze chauffeur gul met de fles rond, die ik nu wel aanpakte.

In het kasteel, kwamen we eerst in de trouwzaal van de gemeente voor een woordje uitleg en zo zijn we heel dat gebouw doorgedaan. Het viel mij op dat er enorm veel kamers waren en eerlijk, ik zou daar niet graag alle weken gaan kuisen want tegen da ge gedaan hebt kunt ge terug opnieuw beginnen. Bij de meeste is hun bijgebleven dat meneer de baron en zijn vrouw niet samen slapen. Er was een trap vanuit de heer zijn kamer naar beneden, de kamers van de dienstmaagden. Of ze dat laatste lang geweest zijn, valt uiteraard te betwijfelen.

Zoals sommigen suggereerden na de rondleiding, hadden we nog even vrij waarvan velen gebruik maakten om toch iets van die typisch Vlaamse kermis mee te pikken. Nadat we op zoek gingen naar de frituur om de innerlijke mens terug op krachten te brengen, werd het stillekes tijd om terug naar huis af te zakken.

Als moderne mensen hebben we nog een file meegepakt om alsnog rond 20u terug aan de sportschuur te staan, om daar nog uitgebreid afscheid te nemen en thuis nog na te genieten van deze schone dag.

De afwezigen hadden weer eens ongelijk, dus volgend jaar zeker meegaan!

Voor mij was het een leuke ervaring om dit verslag te mogen schrijven, hopen jullie nog van dienst te mogen zijn.

Ik wens jullie het allerbeste!

Rik

